

30 november 2025

10 uur 'Wij van Zuid' / Regenboog

doopdienst

Intro lezing

We gaan luisteren naar een profetie van Jesaja. Dit is natuurlijk in een bepaalde tijd uitgesproken in een concrete situatie. Maar wij luisteren ernaar als woorden waarin God zelf vandaag tot ons spreekt.

Schriftlezing: Jesaja 2 vers 1 t/m 5

Verkondiging

Lieve mensen, gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Stel je voor. Er is één of andere grote machine, beetje zoals in een stripverhaal. En je stopt er aan het begin allemaal drones in en dan begint het te puffen en te kraken en te blieden en dan aan het eind komt er een trekker uit met een ploeg erachter. En stel je voor dat we die machine ook echt gaan gebruiken, want oorlog voeren dat doen we niet meer. Dat is niet meer nodig. Definitief van de baan, want er is echt duurzame vrede. Dat is het visioen, het toekomstbeeld wat Jesaja ons voorhoudt.

Je kunt het je toch niet voorstellen?! Die machine misschien nog wel, maar het idee dat je nooit meer zal hoeven knokken voor je plek in de wereld, dat je je niet schrap hoeft te zetten voor bestaansrecht, dat je geen spierballen hoeft te laten zien om te voorkomen dat een ander je aanvalt, dat idee, daar kun je alleen maar van dromen. Want in de praktijk moet je voor jezelf opkomen want een ander doet het niet. Dat geldt overal, van de kinderdagopvang tot de Verenigde Naties.

Maar *in de kerk zijn we niet van dromen*. Alsof we hier af en toe een uurtje wegzwijmelen bij hoe mooi het zou kunnen zijn om de harde werkelijkheid even te vergeten. Jesaja wil niet dat we wegdromen. Hij wil dat we de werkelijkheid onder ogen zien zoals die is. Met alle lelijke kanten, waar we zelf ook verantwoordelijk voor zijn of waar we op zijn minst aan meedoen.

In de kerk zijn we van hopen. En Jesaja geeft ons hoop. Het hoeft niet zo te blijven in onze wereld. Het kan anders. Sterker nog: het zal ooit anders worden. Die dag komt! Je durft het amper te geloven en toch is het zo. Jesaja voedt ons met hoop, met nieuwe beelden die lijnrecht tegenover alles staan wat we om ons heen zien gebeuren.

Hij schetst dat er een dag komt dat alle volken samenkomen op de berg van de tempel van de HEER. De kern van visioen is niet de plek waar ze samenkomen of het land, maar dat ze samenkomen om naar God te luisteren. Helemaal uit vrije wil. Ze komen allemaal samen. En God gaat ons de weg wijzen, zegt Jesaja. Hij zegt ons hoe dat moet: leven in vrede. Nu zegt God dat al jaren, al eeuwen, ... maar wat zo bijzonder is op die dag dan gaan we ook doen wat God zegt: 'en wij zullen zijn paden bewandelen.' En dat maakt het verschil.

Dat klinkt prachtig maar dat kan natuurlijk wel eens pijnlijk worden, doen wat God zegt. Misschien heb je wel geen gelijk in die ruzie die al zo lang speelt. Misschien moet je die ander maar eens gaan accepteren zoals die is. Of wordt het tijd om iemand met rust te laten, of te vergeven. Uit jezelf zou je die stap nooit zetten. Maar als het God is die dit van je vraagt... God die een eerlijke rechter is, van wie je mag vertrouwen dat Hij ook jou ziet zoals je bent, in je kwetsbaarheid, God die jou liefheeft... dan kan er echt iets veranderen.

Jesaja schetst hoe God als een rechtvaardige rechter oordeelt tussen de volken. Ook onder ons zijn rechters die over volken rechtspreken. Maar dan gebeurt het geregeld dat een dictator, 'een autocratisch heerser' de rechter niet erkent. In dit visioen buigen al die volken zich voor het gezag van de HERE God. Ze erkennen Hem als Heer. Hij is dan ook niet de God van één van die volken, maar de Schepper van hemel en aarde, van ons allemaal. Voor ieder mens is er plek in zijn wereld. Hij is een goede God, vol liefde en geduld. Hij is trouw en is er niet op uit om mensen te straffen. Bij Hem is vergeving. (Naar Jona 4:2 BGT) Als die HEER je rechter is, hoef je je niet meer te bewapenen. De energie die je stopte in je verdediging kan dan in groei en bloei gaan zitten.

Als het waar is wat Jesaja zegt - en in de kerk oefenen we ons in die hoop tegen alles in - , als het hiernaartoe gaat, ooit, met onze wereld, alle volken luisteren naar God, dan kunnen wij toch niet anders dan nu al mee gaan doen met die nieuwe werkelijkheid.

'Kom op,' zegt Jesaja dan ook, 'laten we leven in Gods licht.' Letterlijk staat er zoiets als: wandelen/gaan in Gods licht.

En dan kijk ik even met een schuin oog naar die doopkaars. Je kind hier brengen en laten dopen is Gods licht laten schijnen in haar leven. Leven met God is je laten beschijnen door zijn liefde en warmte. Dat geeft vertrouwen en houvast. Jij wordt gezien, jij mag er zijn. En het daagt ons uit, allemaal. Niet om weg te dromen, maar om wakker te zijn en nu al te leven in Gods licht.

Hoe doe je dat? Kort gezegd komt het hierop neer: *De HEER is je God. Hou van Hem met je hele hart, je hele ziel en je hele verstand. En hou je van medemens zoals je van jezelf houdt.* (vrij naar Mt 22:37-38 BGT) Dus het gaat over houden van God en houden van je medemens.

Het begint bij God. Dat moeten we niet vergeten. Ik hoor geregeld mensen zeggen: 'Ik geloof niet maar ik hou me wel aan de tien geboden.' Maar die beginnen wel met God erkennen als God. Wij zijn heel vaak *zelf* de norm voor alles. Als iets 'voor mij niet goed voelt' dan doe ik het niet. Maar je gevoel kan je ook bedriegen en verwarren. En dan hebben we er tegenwoordig ook nog een handje van om feiten af te doen 'ja, dat is ook maar een mening.' We zijn zelf de norm van alles. En we moeten zelf ons eigen geluk maken. Hoe anders als je leeft met God. Dan ben je niet meer teruggeworpen op jezelf, maar vind je houvast en richting buiten jezelf, in een liefdevolle en betrouwbare God.

Woensdag in de kerkenraad hebben we ons afgevraagd hoe dat eruit ziet 'leven in Gods licht'

Iemand vertelde dat hij elke dag de dag begint met 20 minuten stil zijn. Hij stelt zich open voor het licht van God. Hij zegt: dan ga je anders de dag in... Iemand vertelde over zijn ouders, hoe zij open ieder mens tegemoet treden die op hun weg komt, ook mensen die ze niet kennen of die de dingen heel anders doen dan zijn of met wie ze het niet eens zijn. Hij zei: 'De bron van die open houding is hun geloof, denk ik.' Je voelt wel dat die omgang met God iets teers is, dat doe je in het verborgene. Je hoeft er ook niets over te zeggen. Maar het geeft licht op je pad, het schijnt door in je leven.

Leven in het licht van de HEER kleurt ook je kijk op de mensen om je heen. 'Hou van je medemens zoals je van jezelf houdt.' Je kunt je blindstaren op alles wat er mis is in onze wereld. En denken die kleine stapjes van mij hebben toch geen zin. Maar Jesaja bemoedigt ons en zegt: Het heeft wel zin! Een klein beetje licht maakt donker minder donker. En het is een teken van hoop dat het anders kan, anders gaat worden.

In de kerkenraad zagen we volop mensen die het licht van Gods liefde zichtbaar maken. Medewerkers van Artsen zonder Grenzen die in een oorlogsgebied gewonden verzorgen. De oorlog woedt door maar er is ook die liefdevolle zorg. Iemand die muziek maakt met meervoudig gehandicapte kinderen. Hun handicap en de zorgen daarover blijven maar er is ook plezier en samen spelen. Mensen die hun leven toewijden aan een ideaal wat groter is dan henzelf. Jorn en Rhodé die bijbelvertaalwerk doen in Papua Nieuw Guinea. Maar ook al die kleine liefdevolle gebaren. Iemand neemt een vriend mee naar een gespreksgroep van de kerk, omdat hij hoopt dat het die vriend goed doet.

Jesaja daagt ons uit om te blijven hopen richting een wereld waarin het echt vrede is. En die dag komt, One day... En hij daagt ons uit om vandaag alvast te leven alsof het zover is. Kom op, laten we leven in het licht van God. Want daar gaat het naartoe.

Amen.